ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Ἐλεύθερον ἐμπόριον ἢ Συνεταιρισμοί;

Ἡ συμφερωτέρα ὁδὸς διὰ τὴν διακίνησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Συμβούλου Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν

Εἶναι πολὺ μεγάλο τὸ θέμα ποὺ θ' ἀσχοληθοῦμε, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ ν' ἀναλυθῇ στὸ μικρὸ χῶρο ἑνὸς μικροῦ ἄρθρου. Σὲ γενικὲς γραμμὲς ὅμως, μπορεῖ νὰ λεχθοῦν μερικὰ οὐσιώδη, ὥστε νὰ κατατοπισθῇ ὁ ἀναγνώστης καὶ νὰ καταληξῇ σὲ συμπεράσματα, γύρω ἀπὸ τὰ ἄλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ τῶν συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν μυριάδων τῶν μεσαζόντων ἀφ' ἑτέρου.

Διότι, δὲν εἴμεθα μόνον ἡμεῖς οἱ συνεταιρισταί, οἱ ὁποῖοι καταφερόμεθα κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἰδίως κατὰ τῶν μεσαζόντων μεταξὺ παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν. Προχθὲς ἀκόμη τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν «Ἡ Ζωὴ» κατεφέρθη καὶ αὐτὸ εἰς σχόλιόν του κατὰ τῆς πληγῆς αὐτῆς, ποὺ, πυορροοῦσα, κοντεύει νὰ ἀφανίσῃ κάθε ζωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἰκμάδα τοῦ ἐργαζομένου καὶ παραγωγικοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζητοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ἀνάλογα μέτρα προστασίας τῶν ἀγροτῶν μας. Καὶ οἱ κυβερνῶντες, συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ Τῦπος ὅλων τῶν κομματικῶν παρατάξεων καὶ ὅλοι ὅσοι βλέπουν τὴν αὐξανομένην γενικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ποὺ μαστίζει ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ὡς αἰτίαν τοῦ κακοῦ ποὺ παραδέρνει κυριολεκτικὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, ἀναγνωρίζουν τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐλλειψιν οἰκονομικῆς εὐχερείας τῆς μεγίστης πλειονοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῶν ἀγροτῶν μας.

Αὐτοὶ μόνον, οἱ ἀγρόται μας δηλ. ἔχοντες οἰκονομικὴν εὐχέρειαν, θὰ κινήσουν τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Αὐτοὶ θὰ σταματήσουν τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ βιομηχάνων. Αὐτοί, διαθέτοντες τὰ πλούσια ἔσοδά των εἰς τὴν ἀγορὰν παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ὁποίου σήμερον στεροῦνται, συνεπείᾳ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἰσχνῶν, ἰσχνοτάτων ἐσόδων των, θὰ ζωογονήσουν ὅλας τὰς ἄλλας πάσης φύσεως κοινωνικὰς τάξεις, αἱ ὁποῖαι σήμερον φθίνουν κυριολεκτικᾷ ματαίᾳ ἀναμένουσαι τὸν πελάτην νὰ μπῇ στὸ μαγαζί των νὰ ψωνίσῃ.

Πολλάκις ἔχομεν τονίσει, ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸν τομέα ὧν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἀποβαίνει ἐκμετάλλευσις ἄνευ οἴκτου καὶ σαδισμὸς ἄνευ προηγουμένου διὰ τὴν ἀμόρφωτον ἁπλοϊκὴν καὶ ἀνορνάνωτον ἀγροτικὴν μᾶζαν τῆς ὑπαίθρου.

Τριάντα ὁλόκληρα χρόνια λειτουργοῦσα ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν κατώρθωσε, διὰ τῶν ἀφθόνως παρεχομένων καλλιεργητικῶν της δανείων, νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομίας τῶν ἀγροτῶν μας, ὥστε τὰ ἔσοδα τοῦ κόσμου αὐτοῦ νὰ εἶναι ἱκανὰ νὰ καλύπτουν τὰ καλλιεργητικὰ τοῦ ἔξοδα τῆς ἑπομένης χρονιᾶς, χωρὶς ν' ἀναγκάζωνται οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι νὰ δανείζωνται αἰωνίως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὰ αἴτια πολλὰ καὶ ποικίλα μὴ ἔχοντα θέσιν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον μας.

Καὶ ἐπειδὴ τὰ δάνεια ποὺ διαθέτει ἡ Α.Τ.Ε. δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ καλύψουν ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν ἀγροτῶν μας, ἀναγκάζονται οὗτοι νὰ πέφτουν θύματα τῶν κερδοσκόπων, οἱ ὁποῖοι τὴν κατάλληλον στιγμὴν τοὺς βρίσκουν στὴν ἀνάγκη καὶ τοὺς προαγοράζουν τὰ προϊόντά των, πρὶν ἀκόμα ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς των, ἀντὶ πινακίου φακῆς. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ διαφορετικὰ ὁ ἀγρότης. Βρίσκεται πολλὲς φορὲς σὲ τέτοια οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσι, εἴτε ἀπὸ ἀρρώστιες, εἴτε ἀπὸ θεομηνίες καὶ ἀνώμαλες καιρικὲς συνθῆκες ὥστε, προκειμένου νὰ κλείσῃ μιὰ οἰκονομική του πληγή, νὰ προσφεύγῃ στὸν πρόθυμο προστάτη του, στὸν πονόψυχο μεσάζοντα, προπωλῶν τὰ προϊόντα του ὅσο κι' ὅσο.

Τέτοιες περιπτώσεις ἔχουμε ν' ἀραδιάσουμε κατὰ χιλιάδας ὅλα τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Σὲ κάθε ἀγροτικὸ προϊὸν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀγρότου θὰ στραφῇ στὸν μεσάζοντα. Αὐτὸς λοιπὸν θὰ συγκεντρώσῃ κατὰ ἕνα ποσοστόν, τὰ προϊόντα τῶν ἀγροτῶν μας σὲ ἐξευτελιστικὴ τιμή, αὐτὸς θὰ τὰ μοσχοπουλήσῃ κατόπιν κερδίζοντας τὴν τεραστία διαφορὰ μεταξὺ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως. Ἀλλὰ μήτως καὶ ὅσοι δὲν εὑρέθησαν στὴν ἀνάγκη νὰ προπωλήσουν τὰ προϊόντα των, δὲν ἀντιμετωπίζουν παρόμοιο ζήτημα; Διότι ποῖοι εἶναι οἱ ἀγοραστὰ τῶν ἀγροτικῶν μας προϊόντων; Οἱ πάσης φύσεως ἔμποροι. Ποῖοι εἶναι αὐτοί; Ὁ ὁλόκληρος ἀλυσίδα ἀπὸ τὸν τοπικὸν μικρέμπορον τοῦ χωριοῦ μέχρι τοῦ μικροῦ μεταπωλητοῦ τῶν πόλεων. Ἐνδιαμέσως τούτων στρατιὰ ὁλόκληρος κηφήνων ἀειρτζήδων.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ἐνδιαμέσους ζητᾶ ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία νὰ παρασμερίσῃ. Ἀλλ' ὅμως καὶ μὲ ποιὸ τρόπο; Ἐδῶ σκοντάφτει τὸ θέμα. Ἐδῶ εὑρίσκονται τὰ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Ἐδῶ παρουσιάζονται οὗτοι οἱ ἐνδιάμεσοι, κινούμενοι παρασκηνιακῶς, ἀνατρέποντες μυστηριωδῶς Κυβερνητικὰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ληφθεῖσαι κατόπιν ψυχραίμου ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος, ἔλυον ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ὡς πρὸς τὰς ἐξαγωγάς μας τοὐλάχιστον διὰ τῆς ἀναθέσεως τοῦ ὅλου ἔργου εἰς τὰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις.

Δὲν τὶς θέλουν τὶς Συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις. Θέλουν ἀσυδοσίαν, ἐλευθερίαν ἀπόλυτον. Ἐσυνήθισαν εἰς τὸν εὔκολον πλουτισμὸν καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ στερηθοῦν τῶν ἀγαθῶν ποὺ ἀπολαμβάνουν, ἄνευ κόπων ἄνευ ἱδρῶτος, ἄνευ ἀπασχολήσεως κεφαλαίων—διότι καὶ αὐτὸ πολλάκις συμβαίνει (ἐμπορεύονται σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα διὰ λογαριασμὸν τοῦ πωλητοῦ)—συσκοτίζοντες τὰ πράγματα καὶ καταφερόμενοι κατὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν δηλητηριάζουν ὅλους ὅσους ἔχουν κάποια θέσι στὴ σειρὰ τῶν ἀμοδίων, ὅτι δῆθεν αἱ Συνεταιριστικαὶ Ὀργανώσεις εἶναι ἀνώριμοι διὰ τοιαῦτα μεγάλα ἔργα.

Ἀλλὰ τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς δὲν τοὺς ἐγνωρίσαμεν εἰς μονοπωλιακὰς διαχειρίσεις γεωργικῶν προϊόντων, ὥστε νὰ μποροῦμε ν' ἀποφανθῶμεν ἐὰν εἶναι ἢ ὄχι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσουν τὸν σκοπόν των διὰ τὸν ὁποῖον καὶ κυρίως συνεστήθησαν καὶ λειτουργοῦν. Οὔτε ἡ ὅλη μέχρι σήμερον πολιτεία των, κινουμένων σὲ πλαίσιον ἀδιαφορίας ἂν ὄχι ἀντιδράσεως τῆς Πολιτείας, ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Συνεταιρισμοὶ μας δὲν προσέφερον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, περιορίσαντες αἰσθητῶς τὴν πρὸ τῆς ὑπάρξεώς των ἀγρεῖαν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὴν ἐπάρατον τοκογλυφίαν, τιθέμενοι ἐπὶ πλέον φραγμὸς —κατὰ τὸ δυνατὸν— εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτου εἰς τὴν ἐν γένει ἐμπορίαν καὶ διακίνησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Ἀντιθέτως, εἰς ὅσας περιπτώσεις τὸ Κράτος ἀνέθεσεν εἰς αὐτὰς μονοπωλιακῶς ὡρισμένας ἐργασίας, ὅπως τὴν περυσινὴν ἐξαγωγὴν εἰς Γαλλίαν 120.000 τόννων κρασιῶν, ἡ ἀπόλυτος ἐπιτυχία τοῦ ὅλου ἔργου καὶ ὑπὸ τόσον γνωστὰς δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ὑπῆρξε μοναδικὴ εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἀποσπάσασα τὰ συγχαρητήρια ὄχι μόνον τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιθέτων μας ἐξαγωγικῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Δὲν εἶναι συνεπῶς ἀνώριμοι οἱ Συνεταιρισμοὶ διὰ τοιαύτας ἐργασίας. Ἂς δοκιμασθοῦν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀγρότας, διὰ τὴν διακίνησιν τῶν ἰδίων τῶν προϊόντων των, διὰ νὰ ἰδοῦμε τέλος πάντων ἐὰν ὁ ἀγρότης θὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν βραχνᾶ τῆς φτώχειας ποὺ τὸν παραδέρνει καὶ ἐὰν ἡ νέα κατάστασις θὰ τοῦ δώσῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικό του πρόβλημα ὅπερ λυόμενον, θὰ λύσῃ—καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν οἰκονομίαν ὅλων τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων.

ΔΗΜ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διοικητικὸς Σύμβουλος τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Πατρῶν.

Τὸ συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων

Τὰ οἰκονομικὰ αἰτήματα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Ν' ΑΠΟΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΠΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἂς ἐργασθῶμεν ἐν συμπνοίᾳ. Καὶ ἂς εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου.

Τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας —ὅστις τόσην στοργὴν ἔχει ἐπιδείξει πρὸς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τόσον ἔχει συμβάλει διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Νομοῦ μας, ἀλλὰ καὶ ὅστις πιστεύομεν θὰ εἶναι συνήγορος τῶν δικαίων ψηφισμάτων μας—παρακαλῶ ὅπως κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου μας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Ὁ Νομάρχης κ. Μπότσης κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συνέδρους χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, ὑπεγράμμισεν ὅτι εἶναι ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ γίνῃ φορεὺς τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου, τοῦ ὁποίου ηὐχήθη τὴν ἐπιτυχίαν.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ ἐχαιρέτησαν τὸ συνέδριον οἱ παριστάμενοι βουλευταί. Ὁ κ. Βασ. Παπαρρηγόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις ἀποτελεῖ ἤδη ὁλοκληρωμένην πραγματικότητα μὲ λίαν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐπετελέσθη ἀνάλογος πρόοδος καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

«Εἶναι σφάλμα ἐν τούτοις—συνέχισεν ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος—νὰ ἀναμένωνται ὅλα ἀπὸ τὸ κράτος. Πρέπει νὰ καταστῇ κοινὴ συνείδησις ὅτι τὸ χωριὸ εἶναι τὸ σπίτι τοῦ ἀγρότου. Καὶ ὅπως καθένας φροντίζει γιὰ τὸ σπίτι του, ἔτσι πρέπει νὰ φροντίζῃ καὶ νὰ ἐργάζεται καὶ γιὰ τὸ χωριό του».

Καταλήγων ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος συνεχάρη τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸν κ. Βέτσον διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζεται ὄχι μόνον διὰ τὰ ζητήματα τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τοῦ νομοῦ, ηὐχήθη δὲ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου.

Ὁ κ. Παπαθανασόπουλος ἐτόνισε ὅτι τὸ ἔργον τῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι πολύτιμον αἱ δὲ δυνατότητες τοῦ θεσμοῦ ἀπεριόριστοι. «Τὰ 250 κοινοτικὰ συμβούλια τοῦ νομοῦ—ἐτόνισεν ὁ κ. Παπαθανασόπουλος—μποροῦν νὰ ἐπιτελέσουν θαύματα ἀπὸ ἀπόψεως ἐνδιαφέροντος, γνώσεως τῶν προβλημάτων ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀμίλλης καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ἀναντικατάστατα ἀπὸ οἱανδήποτε κεντρικὴν ἐξουσία, διότι καὶ διάθεσιν ἔχουν καὶ ἀνθρώπος ἀξίας. Ἡ ἐπιτυχία ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συνισταμένην τῆς προσπαθείας των καὶ ἐκείνης τοῦ Κράτους». Ἐπ' αὐτοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας τοῦ κ. Νομάρχου, προσέθεσεν ὅμως ὅτι τὸ κράτος καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν μποροῦν νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ ἐμνημόνευσε τὰς εὐθύνας αἱ ὁποῖαι κατελογίσθησαν ἀπὸ τὰ διάφορα συνέδρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Τὸ κράτος στερεῖ τὸ σημαντικὸν ἔσοδον τῆς φορολογίας καπνοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἀποδίδεται τὸ 50 ο)ο εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν παρέχεται μόνον 15 ο)ο. Ἐξ ἄλλου ὁ νόμος περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐνῶ πολλὰς φορὰς γίνεται ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου παραγωγῆς, στερεῖ πόρων πολλὰς κοινότητας καὶ ἰδίως ὀρεινάς. Ἐπίσης ὁ νόμος περὶ μεγάλων δανείων παρεπέμφθη εἰς τὰς Καλένδας. Ἀντὶ νὰ δίδωνται νέαι ἁρμοδιότητες εἰς τοὺς Δήμους ἀφαιροῦνται συνεχῶς ὅπως ἡ πρόνοια ἡ συγκοινωνίαι, ὁ ἠλεκτρισμὸς κ.τ.λ.

Συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῶν πόρων εἶναι ἀπὸ τὰ κυριώτερα, ἄνευ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἡ αὐτοδιοίκησις δὲν θὰ ἐπιτελέσῃ σοβαρὰν ἐργασίαν. Ἐτόνισεν ἐπίσης τὸν ἔλεγχον ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιβληθῆ ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἰδίως τὸν πολιτικόν, μὲ τὸν τελευταῖον δὲ Νόμον σκοπεῖται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ κριτικὴ ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως παρὰ τῶν ὀργανισμῶν αὐτοδιοικήσεως ἀναστελλομένης οὕτω τῆς δραστηριότητός των ἀπὸ τὸν φόβον τῶν κυρώσεων.

Τέλος ἀφοῦ διεβεβαίωσε τοὺς συνέδρους περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ΕΔΑ ἐκδηλωθέντος παντοιοτρόπως ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων ηὐχήθη τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΤΣΟΥ

Ἀκολούθως ὁ δήμαρχος κ. Βέτσος προέβη εἰς εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ θέματος τοῦ συνεδρίου, περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Ἡ εἰσήγησις τοῦ κ. Βέτσου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ ἡ οἰκονομικὴ καχεξία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Εἶναι ἐπίσης εἰς ὅλους γνωστὴ ἡ αἰτία ἡ συστηματικὴ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀφαίρεσις ἁρμοδιοτήτων καὶ πόρων ἀπὸ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Δὲν θ' ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνότητος εἰς τὴν διαχείρισιν μεγάλων ἐθνικῶν θεμάτων, ὅπως ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀστυνομία, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια καὶ ὁ ἐξηλεκτρισμός, ἐδικαιολόγει τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἔργων τούτων, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν δημοτικά, εἰς τὸ Κράτος. Ἀλλὰ δὲν ἀφηρέθησαν μόνον ἁρμοδιότητες. Ἀφηρέθησαν καὶ πόροι, οἵτινες ἦσαν καὶ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Δὲν κατενοήθη, δυστυχῶς, ὅτι ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐημερίας τῶν πολιτῶν, καθόσον οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον Κρατικὸν κύτταρον. Καὶ ἐλλείψει τῆς ἀπαραιτήτου βασικῆς ταύτης κατανοήσεως, ἐπλήγη βαρύτατα ἡ οἰκονομικὴ αὐτοτέλεια τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων.

Μεταπολεμικῶς, ἐθεσπίσθησαν διάφοροι Νόμοι διὰ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβάλουν τὴν κατάστασιν.

Ὁ πρῶτος μεταπολεμικὸς Νόμος, ὁ Α.Ν.1910)1951 παρέσχεν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ἐλάχιστα ψιχία, ὡς εἶναι τὰ τέλη οἰκοδομῶν φωτισμοῦ, καθαριότητος, διαφημίσεων, πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ ἀκαλύπτων χώρων. Τὸ ἐπακολουθῆσαν Ν. Δ. 3033)1954 ἐπίσης ἄφησεν ἄλυτον τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. Ὁ δὲ μεταγενέστερος Νόμος 3570)1956 κατήργησεν ὡρισμένους δημοτικοὺς φόρους καὶ ἐπέβαλε τὸν ἐκ 2 ο)ο φόρον ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ εἴσπραξις τυγχάνει ἀλυσιτελὴς καί, ἑπομένως, ἡ ἀπόδοσις ἀσήμαντος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεβλήθησαν διάφοροι ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι, ἐν πολλοῖς ἄσχετοι πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀπορροφῶσαι σημαντικὰ ποσὰ ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἀλλά, τὸ δεινότερον πλῆγμα κατὰ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὑπῆρξε τὸ Β. Δ. τῆς 19—12—1955)21—1—1956, διὰ τοῦ ὁποίου, ὑπὸ μορφὴν κωδικοποιήσεως προηγουμένων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἐν ἄρθρῳ 35 ὡρίσθη ὅτι ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου παρὰ τοῦ Δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ ἀποδίδεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ποσὸν 240.000.000 δραχμῶν, ἐνῶ διὰ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 1910)1951 καθωρίζετο ὅτι δέον ν' ἀποδίδεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ποσοστὸν 50 ο)ο (πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν) τοῦ ἐν λόγῳ φόρου, τοῦτο δὲ πρὸς κάλυψιν διαφόρων φόρων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων μεταβιβασθέντων εἰς τὸ Δημόσιον. Διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν, εἰς ὅλην του τὴν σκληρότητα, τὸ ἐναντίον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πλῆγμα, ἀναφέρω ὅτι τὸ 50 ο)ο τοῦ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐσόδου τοῦ Δημοσίου, ὅπερ ἀνήκει εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, ὑπερβαίνει τὰ 700.000.000 δραχμῶν. Καὶ τοὺς ἀποδίδεται μόνον τὸ 1)3 τῶν δικαιωμάτων των. Καὶ μάλιστα ἡ Κρατικὴ αὕτη ἐπιδότησις πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας παραμένει ἐπὶ ἔτη σταθερὰ καὶ ἀμετάβλητος—πάντοτε 240 ἑκατομμύρια—μολονότι αἱ ἀνάγκαι αὐξάνουν.

Βεβαίως, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ζητήματα οἰκονομικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προβληθοῦν ἀπὸ τὸσυνέδριόν μας. Καὶ ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς:

α) τὴν Κρατικοσυντήρησιν τῆς ἀγροφυλακῆς.

β) τὴν σοβαρὰν ἐνίσχυσιν τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν συγκοινωνιῶν εἰς τὰς κοινότητας.

γ) τὴν κατάργησιν τῶν μὴ σχετιζομένων μὲ τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν.

δ) τὴν ταχυδρομικὴν ἀτέλειαν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ε) τὴν ἔκπτωσιν εἰς τὸν ΟΓΕ ἔναντι τῶν πρὸς τοῦτον ἀτελειῶν διὰ τὴν χρῆσιν ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

σ) τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ χαρτοσήμου δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τὰς παρ' αὐτῶν παρεχομένας ἐξυπηρετήσεις.

Ἀλλά, τὸ ἕνα καὶ μέγα αἴτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὸ σύνθημα τοῦ συνεδρίου μας, εἶναι ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ὁλοκλήρου τοῦ νομίμου ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς φορολογίας καπνοῦ, ἤτοι ἡ σταθερὰ ἀπόδοσις τοῦ 50 ο)ο τῆς ἑκάστοτε ἀποδόσεως τοῦ Κρατικοῦ τούτου ἐσόδου καὶ μάλιστα ἄνευ τῶν καθωρισμένων πολυπλόκων περιορισμῶν καὶ διαδικασιῶν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, ὄχι μόνον νὰ καλύψουν τὰ ἀπολεσθέντα ἔσοδά των, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχουν ἐπαρκῆ ἔσοδα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των.

Ἀντιλαμβανόμεθα τὴν δυσκολίαν διὰ τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἱκανοποίησιν τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος. Καὶ εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν ὅπως τὸ ποσὸν τῶν 240 ἑκατομμυρίων αὐξηθῇ κατὰ τὸ 1960 εἰς 400 ἑκατομμύρια καὶ κατὰ τὸ 1961 εἰς 550 ἑκατομμύρια, ἵνα ἀπὸ τοῦ 1952 καὶ ἐπέκεινα ἀποδίδεται ἀκέραιον τὸ ποσοστὸν 50 ο)ο τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, ὁ σονδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἑκάστοτε.

Ἐὰν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἀνακτήσουν τὸ θεσπισθὲν ἀπὸ τοῦ 1951 δικαίωμά των τοῦτο, τότε θὰ ἔχουν οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν καὶ θὰ δυνάμεθα νὰ λέγωμεν, ὅτι ὑπάρχει Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, καλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀντιληφθῇ τὴν ἀνάγκην νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ δίκαιον αἴτημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Ὡμίλησαν ἀκολούθως ἀναφερθέντες εἰς διάφορα θέματα ἀφορῶντα τοὺς δήμους καὶ κοινότητας, οἱ δήμαρχος Αἰγίου κ. Μεντζελόπουλος, Καλαβρύτων κ. Γεωργακόπουλος καὶ οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων Ριόλου κ. Σπυρόπουλος, Χαλανδρίτσης κ. Φίλιας, Σαγεΐκων κ. Κοντογιάννης, Κάτω Κλειτορίας κ. Σταματακόπουλος, Ψαθοπύργου κ. Σακελλαρόπουλος, Μανεσίου κ. Ἀποστολόπουλος, Ροδιᾶς κ. Σκούρτης, Λεχουρίου κ. Λαδᾶς, Λυκούριας κ. Παπαϊωάννου κ. ἄ.

Τέλος, τὸ συνέδριον ἐνέκρινε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ συνέδριον τῆς τοπικῆς Ἑνώσεως δήμων καὶ κοινοτήτων νομοῦ Ἀχαΐας, συνελθὸν ἐν Πάτραις σήμερον ἐν Σεπτεμβρίου 1959, ἀκούσαν τῶν εἰσηγητῶν καὶ ρητόρων ψηφίζει:

1) Νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τὸ διὰ τοῦ Α.Ν. 1910)1951 ἄρθ.27 θεσπισθὲν ποσοστὸν 50ο)ο τοῦ Κρατικοῦ ἐσόδου ἐκ τῆς φορολογίας καταναλώσεως καπνοῦ, ἵνα οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δυνηθοῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὸν προορισμόν των, ὅστις εἶναι σημαντικῆς ἀξίας διὰ τὴν ὅλην ἐθνικὴν ὑπόστασιν.

Ἡ δὲ ἀπόδοσις αὕτη νὰ γίνῃ ἔστω σταδιακῶς, ὁλοκληρουμένη ἐντὸς τριετίας, ἤτοι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ν' ἀποδοθῇ ποσὸν 400 ἑκατομμυρίων, τὸ ἔτος 1961 ποσὸν 550 ἑκατομμυρίων καὶ τὸ 1962 ν' ἀποδοθῇ τὸ σύνολον τοῦ ποσοστοῦ 50 ο)ο, ἀποδιδόμενον ἐφεξῆς ἀκέραιον, κατανεμόμενον κατὰ μῆνα καὶ ἄνευ τῶν περιορισμ